

Jacques Brel, Laat Me Niet Alleen

Laat me niet alleen
Toe vergeet de strijd
Toe vergeet de tijd
Laat me niet alleen
En die domme tijd
Vol van misverstand
Ach vergeet hem, want
'T Was verspilde tijd
Hoe vaak hebben wij
Met een snijdend woord
Ons geluk vermoord
Kom dat is voorbij
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen

Lief, ik zoek voor jou
In 't stof van de wegen
De paarden van regen
De paarden van dauw
Ik zal al mijn leven
Werken zonder rust
Om jou licht en lust
Goud en goed te geven
Ik sticht een gebied
Waar de liefde troont
Waar de liefde loont
Waar jouw wil geschiedt
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen

Laat me niet alleen
Ik bedenk voor jou
Woorden rood en blauw
Taal voor jou alleen
En met warme mond
Zeggen wij elkaar:
Eens was er een paar
Dat zichzelf weer vond
Ook vertel ik jou
Van de koning die
Stierf van nostalgie
Hunkerend naar jou
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen

Want uit een vulkaan
Die was uitgeblust
Breekt zich na wat rust
Toch het vuur weer baan
En op oude grond
Ziet men vaak het graan
Heel wat hoger staan
Dan op verse grond
Het wit mint het zwart
Zwakheid mint de kracht
Daglicht mint de nacht
Mijn hart mint jouw hart
Laat me niet alleen

Laat me niet alleen
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen

Laat me niet alleen
Nee ik huil niet meer
Nee ik spreek niet meer
Want ik wil alleen
Horen hoe je praat
Kijken hoe je lacht
Weten hoe je zacht
Door de kamer gaat
Nee ik vraag niet meer
'K wil je schaduw zijn
'K wil je voetstap zijn
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen
Laat me niet alleen